

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

міжнародної науково-практичної конференції

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки в
умовах міжкультурної аграрної комунікації**

20 жовтня 2022 року

Біла Церква
2022

Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Біла Церква, 20 жовтня 2022 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2022. – 88 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук.
Варченко О.М., д-р екон. наук.
Мерзлов С.В., д-р с.-г. наук.
Димань Т.М., д-р с.-г. наук.
Мірзоєв Т. К., канд. с.-г. наук.
Аріас Р., д-р філософії.
Гассемі Нейжад Ж., д-р філософії.
Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.
Тимошук О.Г., канд. юрид. наук.
Резнік В.Г., старший викладач.
Качан Л.М., канд. с.-г. наук.
Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

2. Баймуратов М.О. Територіальна громада у національному та міжнародному вимірах. Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право. 2017. Вип. 13. С. 121–132.

3. Гайдар М.С. До питання поняття об'єднаних територіальних громад в Україні. Часопис Київського університету права. 2019. № 3. С. 87–91.

4. Про добровільне об'єднання територіальних громад : Закон України від 5 лютого 2015 р. Відомості Верховної Ради. 2015. № 13. Ст. 91. Поточна редакція від 14.05.2020 р.

5. Поляруш-Сафроненко С.О. Міжнародно-правові джерела дослідження об'єднаних територіальних громад в системі місцевого самоврядування. XI Міжнародна науково-практична дистанційна конференція Priority directions of science and technology development від 11-13 липня 2021 р.

УДК 341

СИМАКОВА С.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЮРИДИЧНА ПРОЦЕДУРА РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

У тезах конференції йдеться мова про юридичну відповідальність, яка настає за правопорушення земельного законодавства України. Констатовано, що громадяни та юридичні особи, винні у порушеннях норм земельного законодавства несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до норм чинного законодавства. Розглянуто суб'єктів, які уповноважені розглядати правопорушення у сфері земельних відносин, та процедуру доведеності вини осіб після вчинення правопорушення.

Ключові слова: правопорушення; земельне законодавство; кримінальна, цивільна, адміністративна відповідальність; правопорушник; орган досудового розслідування; дільничний офіцер; суд.

Так, у разі виявлення ознак кримінального правопорушення (злочину чи проступку) прокурор, слідчий зобов'язані в межах свої компетенції розпочати досудове розслідування [1]. У випадку надходження заяви або повідомлення про земельне правопорушення, яке містить склад кримінального правопорушення, органи Національної поліції (орган досудового розслідування) зобов'язані внести відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування, та розпочати досудове розслідування. Після розпочинаються слідчі дії, негласні слідчі дії, які спрямовані на отримання доказів та доведеності вини особи, чи навпаки спростування підозри, а в у випадку відкриття кримінального провадження по факту, такі дії проводяться задля встановлення особи (осіб), яка вчинила кримінальне правопорушення. Варто зауважити, що розкриття та розслідування кримінальних правопорушень пов'язаних із порушенням земельного законодавства мають свою специфіку, адже це пов'язано із механізмом зібрання доказової бази у даній категорії проваджень, швидкістю проведення першочерговий слідчих (розшукових) дій, доведеності вини особи, проведенням певного кола експертиз, вилучення відповідних документів. По закінченню досудового розслідування прокурор повинен прийняти одне з рішень передбачених ст. 283 Кримінального процесуального кодексу України, а саме: 1) закрити кримінальне провадження; 2) звернутися до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності; 3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру [1].

У разі виявлення відсутності ознак кримінального правопорушення, таке провадження закривається постановою слідчого, прокурора, а за наявності ознак адміністративного – відкривається адміністративне провадження, рішення по якому повинен прийняти дільничний офіцер поліції (офіцер громади). Офіцер громади повинен опитати свідків, з'ясувати всі обставини справи, за необхідності витребувати підтверджуючі документи, та прийняти законне рішення відповідно до чинного законодавства. Зокрема це може бути закриття матеріалів адміністративно правопорушення, рекомендація звернення до суду, якщо в даному випадку будуть вбачатись цивільно-правові відносини, або ж звернутись до суду про накладення на винну особу (осіб) штрафу, чи застосувати інше покарання.

За одне і теж правопорушення винна особа (особи) може бути притягнута або до кримінальної або до адміністративної відповідальності.

І останнє, що нам необхідно з'ясувати в межах даного дослідження, це, до повноваження яких органів входить притягувати винних осіб до цивільно-правової відповідальності.

Правоохоронні органи, державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель у разі виявлення порушень при укладенні угод із порушенням встановленого законом порядку купівлі-продажу, ренти, дарування, застави, обміну земельних ділянок, збирають підтверджуючі цьому документи, які направляють до суду посилаючись на норми цивільного права, адже розгляд цивільно-правових відносин, це лише компетенція суду. Крім цього фізичні та юридичні особи можуть самостійно звертатись із заявою з доданими до неї документами, з урахуванням вимог законодавства в залежності від виду судочинства (цивільне, господарське, адміністративне) про порушення їхніх прав у сфері землекористування до суду, якщо вбачають в діях винної особи (осіб) порушення, які під падають під ознаки цивільно-правових відносин, крім цього такі особи мають вимагати про відшкодування шкоди (матеріальної, моральної), яка була спричинена в результаті таких дій, тобто пред'являють в судовому порядку цивільний позов про відшкодування, в якому викладають підстави спричинення шкоди певного виду (видів). В залежності від судочинства (цивільне, господарське, адміністративне), в межах якого розглядається земельний спір, позивачу в подальшому необхідно сплатити судовий збір з врахуванням положень Закону України «Про судовий збір» [2].

Підсумовуючи вищевикладене варто зауважити, що юридична процедура розгляду справ про правопорушення в сфері земельних відносин передбачає розгляд правопорушень даного виду у межах цивільної, адміністративної чи кримінальної відповідальності. Для того щоб визначити суб'єкт розгляду правопорушень в сфері земельних відносин, першопочатково необхідно ознайомитись із отриманими матеріалами, проаналізувати склад правопорушення, а вже потім приймати рішення про визначення підслідності розгляду даної категорії справ уповноваженим органам держави.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст. 88.
2. Про судовий збір : Закон України № 3674-VI. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст. 87 (в редакції від 27.04.2021 р.). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3674-17>.

УДК 347.9

ПАХОМОВА А.О., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДОЧИНСТВА: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Дослідження спрямовано на розгляд історії розвитку нормативно-правової бази інституту третейського суду. Встановлено, що розвиток нормативно-правової бази інституту третейського суду в Європі тісно пов'язаний із формою правління держави та завжди залежав від інтересів представників влади.

Ключові слова: третейський суд, цивільне судочинство, юрисдикція, альтернативне вирішення спору.

Історію відродження інституту третейського суду у Європі можна пов'язати з періодом поширення християнства. Як правило, третейськими суддями були представники християнських громад, здебільшого єпископи. Спочатку рішення єпископів швидше носило характер *amicabilis compositio* (дружнє посередництво) при добровільному підпорядкуванні сторін, ніж справді було рішенням третейського суду. Такий порядок посередництва, як третейський суд єпископів, розглядався у двох указах Костянтина: від 318 (або 321 р.) і від 331 р. Рішення єпископів мали на меті об'єднати право та юридичні підстави з вимогами

Настіна О.І., Бойко І.О. Юридична відповідальність за земельні правопорушення: огляд законодавства.....	68
Настіна О.І., Болобан Є.О. Приватизація земельних ділянок: правові моделі.....	70
Настіна О.І., Тропотяга К.Ю. Добросусідство в земельному праві.....	71
Обіюх Н.М. Екологічні права корінних народів у міжнародно-правовій доктрині.....	72
Поляруш-Сафроненко С.О. Поняття правового регулювання добровільного об'єднання територіальних громад в Україні.....	74
Сімакова С.І. Юридична процедура розгляду справ про правопорушення у сфері земельних відносин.....	77
Пахомова А.О. До питання розвитку третейського судочинства: історико-правовий аспект.....	78
Сокиринська О.А. Основні ознаки та особливості ведення гібридної війни за нормами міжнародного права.....	80
Самойлович А.А. Актуальні питання правового регулювання тваринництва.....	82
Тимощук О.Г. Набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	83
Новак Т.С. До питання правового регулювання сільського зеленого туризму в Україні.....	85